

135 קטלוג - רמ"א - יק"ו
#2
11

(1)

16

תקון

בראשית

11

1)

(טז) המארת הגדלים וגו'. שוים נבראו ונחמעה על הלכנה על שקטרגה ואמרה: "אי אפשר לשני מלכים שיחמקו בחדר אחד". זאת הוכבים. על ידי שמעט את הלכנה, הרבה כבאים להפס דעתה:

וְהָיָה לְאֵתָת וּלְמוֹעֲדִים וְלַיִמִּים וְשָׁנִים: (טז) וְהָיָה לְמֵאוֹרֹת בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וְהָיָה כֵן: (טז) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמָּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:

47

קריאת שמע וברכותיה _____ שחרית לחול • 151

(2)

• אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו מהרה לאורו.
ברוך אתה יהוה, יוצר המאורות.

11

(3)

→

וְהָיָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, לְמַלְאֵת פְּגִימַת הַלְּבָנָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוֹם מְעוֹט. וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאֹר הַחֲמָה וְכְאֹר שִׁבְעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קֹדֶם מְעוֹטָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר: אֶת־שְׁנֵי הַמָּאֹרֹת הַגְּדֹלִים: וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: וּבְקִשׁוֹ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מֶלֶכָם: אָמֵן.

בראשית א
הושע ג

וְהָיָה May it be Your will, LORD my God and God of my ancestors, to make good the deficiency of the moon, so that it is no longer in its diminished state. May the light of the moon be like the light of the sun and like the light of the seven days of creation as it was before it was diminished, as it says, "The two great luminaries." And may there be fulfilled for us the verse: "They shall seek the LORD their God, and David their king." Amen.

11

4 פירוש הרמב"ם על פרקי אבות

א/ב

4)

[ב] שמעון הצדיק היה משני כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים.

11
17

Shimon HaTzaddik said that it is (1) through acquiring wisdom, which is represented by the Torah,^[10] and (2) through acquiring character virtues, which are represented by acts of kindness,^[11] and (3) through the fulfillment of the commandments of the Torah, which are represented by the offerings in the Temple,^[12] that the settled arrangement of the world and its ordered existence continues in the most perfect manner.^{[13] [14]}

→

(2)

(1)

מה שהאדם יכול לתקן טוב הוא שיחשב בזה ואל יתירשל מתקונו, ומה שאין
בידו לתקן אל יתעסק בו תדיר. ויקים דאגה בלב איש וסיחנה מדעתו, ויעסק
בתקונו נפשו ובתקונו של עולם, בבחירות שכלית רוממה, עד כמה שידו מגעת,
ויתקים בו גל אל ד' מעשיך ויכנו מחשבתך.

2.

A person should focus on addressing what they can fix effectively and
diligently, without neglect, while avoiding excessive preoccupation with
matters beyond their control, fulfilling "If there is care in a man's heart, let
him quash it," i.e., he should forcefully push it out of his mind."⁴²⁵ They

should engage in the rectification of their own soul and contribute to the
betterment of the world with a clear and elevated mindset, to the best of
their abilities, fulfilling "Entrust your affairs to the Lord, and your plans will
succeed."⁴²⁶

4/

סוכת שלום

(2)

"ופרוש עלינו סוכת שלוםך" - מצינו בסוכה שנשנו בה הלכות מיוחדות שהן מכשירות
אותה, לא רק כשאיננה בשלמותה, אלא גם כשחסרים בה חלקים גדולים - "שתיים
(מחיצות) כהלכתן, ושלישית אפילו טפח", "דופן עקומה עד ארבע אמות", לבוד, גוד
אחית וכו'.

והוא הדין - מידת השלום, השלום הוא כל כך יקר, וכל כך חיוני, שגם אם לא ניתן
להשיגו בשלימותו, ראוי להשתדל להשיגו גם בצורה חלקית, גם בצורה מקוטעת,
ובלבד שיהיה שלום בין איש לרעהו, ובין יחיד לציבור וכו'.

"גדול השלום", ואנו מבקשים ומתפללים על השלום, גם אם יהיה רק בבחינת סוכה,
שרק ההלכות המיוחדות מכשירות אותה

מדברים שבע"פ

4/

(3)

פרקי אבות • פרק ג _____ מנחה לשבת • 719

כ רבי טרפון אומר: היום קצר, והמלאכה מרובה, והפועלים עצלים, והשכר
הרבה, ובעל הבית דוחק.

כא הוא היה אומר: לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חרין לבטל ממנה.

3

על פסיעה גסה נאמר בגמרא (ברכות מג ע"ב) שהיא
גנאי לתלמיד חכם, ואף גורמת לנזק:

(1)

פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם.
מאי תקנתיה? - להדריה בקדושה דבי שמשי (מהי תקנתו? - יחזירו
בקידוש של ליל שבת).

פסיעה גסה

(2)

חז"ל למדו מהפסוק "אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי,
וקראת לשבת עונג, לקדוש ה' מכובד, וכבדתו מעשות דרכך, ממצוא חפצך
ודבר דבר" (ישעיה נח יג) שאסור לפסוע פסיעה גסה בשבת.

אמנם האיש השלם, שיודע אמיתת מציאותו באשר הוא אדם מצטרך
אל המון פעולות, כי כולם תכלית נשגבה, והוא העסק בהבאה
את עצמו אל שלימות נפשי וכל מין שלימות. כי העסק והעבודה
שהוא פועל על מהלך השלימות ראוי שיהי' חביב ורצוי אל האדם
מצד עצמו, על כן הוא מוצא תמיד מנוחה בכל פעולותיו, ועל זה
נאמר "בכל דרכיך דעהו", ומזה בא מעמד תנועת הגוף ג"כ במנוחה,
שאינו מפסיע פסיעה גסה...

(3)

בשבת לא רצים לשום מקום. אין ממהרים
להספיק את היעד הבא, אלא שמחים במה שהושג עד כה. השבת היא יום
של שמחה ב"יש", שמחה בדרך שנעשתה, על אף הידיעה שהיא חלקית.
תנועה זו של התמקדות והנאה מן הקיים, יוצרת שלווה בנפש, שלווה
המאפיינת כל כך את יום השבת.

(4)